

[Poul Dam.]

Jeg i hvert fald har mine papirer i orden. Det fremgår af folketingets forhandlinger, hvor jeg opholdt mig på det tidspunkt, nemlig her. Det bebrejdes ofte medlemmerne, at de ikke er i tinget, fordi de sidder i udvalg; det er vist nok et helt nyt fænomen, at det bliver bebrejdet én, at man ikke er i udvalget, fordi man deltager i en debat her i salen.

Ud over disse polemiske bemærkninger vil jeg blot sige, at vi jo kan glæde os over, at propagandaen fik så heldige virkninger, som jeg har indtryk af at den havde, idet vi havde et meget begrænset nytårsskyderi i år. Det skyldes justitsministerens udmærkede indsats, og det skyldes radio og fjernsyn, og så vil jeg gerne sige til hr. Svend Haugaard, at det jo også skyldes, at de hysteriske pressefolk — ja, det er et citat, det er ikke mine ord — har gjort så meget ved det. Når man i en række aviser igennem flere uger har omtalt hele problemet, så må dette i sig selv have en væsentlig virkning på nytårsskyderiet, og derfor har hele den polemik og debat, der har været om sagen, måske ikke været helt forgæves, og hvis vi nu får loven gennemført med en ændret ikrafttrædelsesdato, så er der jo håb om, at dette problem stort set helt vil forsvinde i fremtiden, og det kan man i hvert fald hilse med glæde.

Iver Poulsen: Som ordfører for et lille parti, der ikke er udvalgsberettiget, vil jeg gerne takke tidligere ærede ordførere for den livlige beskrivelse, vi har fået af hyggen i udvalget. Det er jo noget, vi ikke kender til.

Ved første behandling gav jeg klart udtryk for, at de uafhængiges folketingsgruppe kunne tiltræde lovforslaget og ønskede det gennemført og stadfæstet før nytår, så loven kunne få virkning ved sidste årsskifte, 1965-66. Jeg fremhævede også, at de uafhængige for år tilbage havde givet udtryk for den opfattelse, at der allerede da forelå så alvorlige ulemper og skader af mange forskellige slags, at der ville have været tilstrækkelig saglig begrundelse for, at man allerede dengang havde gennemført et forbud imod det voldsomme nytårsskyderi. Den daværende justitsminister og også den nuværende justitsminister var af en anden opfattelse, og den nuværende højtærede

justitsminister ønskede, som det klart er fremgået af førstebehandlingen, at afvente lægernes rapport om høreskaderne for derved at styrke den saglige baggrund for fremsættelsen af et lovforslag, som har en betydelig indgriben i det frie, private erhvervsliv.

Naturligvis mener vi i min gruppe, at den højtærede justitsminister, som jeg sagde før, med tilstrækkelig saglig begrundelse kunne have fremsat lovforslaget for længe siden. Men når ministerens ønske var at få en yderligere stærk, saglig begrundelse for forslagets fremsættelse, kan jeg vanskeligt deltage i de voldsomme bebrejdelser imod justitsministeren for den sene fremsættelse.

Jeg er da fuldstændig klar over efter det, vi nu har hørt fra udvalgsbehandlingen, at erstatningsspørgsmålet var overordentlig vanskeligt at løse, og det fremgår jo også klart af betænkningen, hvori er nævnt en hel række forhold, som skulle undersøges, og som naturligvis ikke kunne nå at blive undersøgt på den korte tid, der var tilbage. Jeg skal ikke deltage i kritikken af udvalgsarbejdet og af, at lovforslaget er fremsat så sent. Jeg kan deltage i mindretallets beklagelse af, at det blev fremsat så sent, at loven ikke fik virkning ved det sidste årsskifte, og at nytårsskyderiet altså ikke blev forbudt allerede da, og jeg kan også deltage i glæden over, at den megen diskussion, der var om dette spørgsmål, tydeligvis nedsatte nytårsskyderiet ganske væsentligt.

De uafhængiges gruppe kan såvel tiltræde ændringsforslaget som ved tredje behandling støtte selve lovforslaget.

Diderichsen: Liberalt centrum vil stemme for det foreliggende lovforslag.

Personligt har jeg stadig væk en lille tvivl om, hvorvidt forbud overhovedet er den rigtige vej at gå, når det drjer sig om den slags ting, men denne tvivl skal jeg altså prøve på at bekæmpe. Og så synes jeg i øvrigt, at der vist er talt nok om denne sag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Ja, det sidste kan jeg i og for sig godt tilslutte mig, jeg må dog vel lige have lov til at replikere; men ellers er det rigtigt, at der har været talt — synes jeg — mere end nok om sagen.

Jeg takker udvalget for den i realiteten